

دو هفته است که سرخط اخبار و مطبوعات مطالبی است که حکایت جنگ مقاومت فلسطینی با رژیم صهیونیستی را مخابره می‌کند. در این راستا از ابتدای امر برخی روشنفکران ایرانی که به تعبیر شهید آوینی «تقلیدگران غرب» هستند، حس انسان‌دوستانه‌شان به سرحد اعلا رسیده و با سر دادن شعارهای زیبا اما فریبنده «صلح» بین طرفین، جنگ را مطالبه کرده و با دیدن جنازه کودکان فلسطینی که اسیر آتش و خصم صهیون شده‌اند، «لعنت به جنگ» را در فضای مجازی ترند می‌کنند.

در نظر آنان گویی به یکباره در ۱۵ مهرماه ۱۴۰۲ جنگی صورت گرفته است که باید هرچه زودتر جلوی آن را گرفت تا این ماشین خونخوار و جان‌کن، قربانی بیشتری نگیرد. این طیف با چنین رویکردی بیش از ۷۰ سال اشغال و جنایت اسرائیل را نادیده گرفته و مسیر را برای ادامه اشغالگری باز می‌کنند، چرا که این میدان گرچه جنگ است و در آن قربانی وجود دارد، اما دفاعی است مشروع از سوی فلسطینیان که خواستار خاتمه دادن به بیش از ۷ دهه حکومت نظام آپارتاید صهیونیستی هستند.

درباره کلیشه صلح با اسرائیل و اینکه اساساً چگونه می‌توان به آرمان قدس دست یافت، با حجت‌الاسلام مهدی ابوطالبی، دانش‌آموخته رشته علوم سیاسی و عضو هیأت علمی مؤسسه امام خمینی گفت‌وگو کردیم که در ادامه حاصل کار را می‌خوانید.

حجت‌الاسلام مهدی ابوطالبی

کسانی که از صلح با اسرائیل دم می‌زنند به اشغالگری مشروعیت می‌دهند

ابوطالبی در ابتدا گفت: موضوع صلح و مذاکره با رژیم صهیونیستی از چند جهت امری مردود محسوب می‌شود. اول آنکه رژیم صهیونیستی با روش زورگویی وارد در منطقه‌ای شده و حاکمیت آنجا را به شکل نامشروع در دست گرفته است. در چنین فضایی مذاکره اساساً درست نیست و باید اشغالگر را بیرون راند. اینکه بگوییم با رژیم صهیونیستی پای میز مذاکره به جهت صلح بنشینیم مثل آن است که کسی ۱۰۰ میلیون تومان بدزدد و بگوید با من مذاکره کن! ماهیتاً آن شخص دزد است و وجه مذاکره‌ای با او وجود ندارد و نمی‌توان با او به صلح رسید.

وی افزود: کسانی که دم از صلح با اسرائیل می‌زنند و با شعارهای فریبنده در پی انحراف موضوع از اصل خویش هستند، در اصل حاکمیت زور اسرائیل را پذیرفتند. آیا این افراد در قبال خویش حاضر چنین موضوعی را پذیرا باشند؟ آیا این روش از لحاظ حقوقی پذیرفته است که ما با قبول زور بخواهیم به آن مشروعیت بدهیم؟ بر فرض پذیرش صلح و مذاکره با رژیم اسرائیل تجربه تاریخی نشان داده از این طریق نمی‌توان با این نظام وارد تعامل شد. از قرارداد کمپ دیوید تا پیمان‌های ۱ و ۲ اوسلو تاریخ ثابت کرده است اسرائیل به هیچ پیمانی پایبند نیست

و به پیشروی‌ها و اشغالگری‌های خود ادامه می‌دهد. فلسطینیان هرگاه مسیر مبارزه و انتفاضه را درپیش گرفتند توانستند موفقیت کسب کنند، اما هر زمان مثل یاسر عرفات و امروزه محمود عباس، جانب صلح و سازش با اسرائیل را اختیار کردند، جز از دست دادن زمین و تضعیف فلسطین هیچ دستاوردی نداشتند.

روش صحیح مبارزه با اسرائیل، راه امام خمینی است

او اشاره کرد: وقتی مجامع بین‌المللی نسبت به جنایات و نقض پیمان‌ها از سوی اسرائیل بی‌تفاوت است و این رژیم با تمام توان در پی پیشبرد اهداف اشغالگرانه خود است طبیعی است که تنها زبان مبارزه بهترین وسیله برای مقابله با آن است. پس از انقلاب اسلامی، در یک جلسه‌ای رهبری نقل می‌کنند که نیروهای چپ فلسطینی به این رسیده بودند که روش مبارزه باید اسلامی آن هم نوعی باشد که امام خمینی آن را صحیح می‌داند. روش و منهج امام خمینی در مبارزه چیزی بود که بسیاری از فلسطینیان را تحت تأثیر قرار داد و به طور مثال شهید فتحی شقاقی امام خمینی و روش او را حل مسأله می‌دانست.